

בעזהשׁי"ת

קונטרס

גברות קודש

דברי אלקים חיים ושיחות קודש
שזכינו לשמוע מפ"ק
כ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

פרשת נח

גליון תסה - תשע"ו

"...וכמו"כ חזקש מכל חלו
הלומדים דברי תורה שלי
שיזכרו אותי לטובה ויכוונו
בשעת הלימוד לעילוי
נשמתי בחסד ורחמים"
(מתוך הצוואה הקדושה)

התודה והברכה ללידינו הנכבדים התורמים בקביעות בעין יפה להוצאת הקונטרסים

הנה"ח יצחק וויינר הי"ו בעל גמ"ח ומרפאת "שיבה טובה" ויזניץ	הרה"ג חיים בעק שליט"א לע"נ אמו מרת חנה לאה ע"ה בהרה"צ ר' ישראל אריה זצ"ל אדמו"ר מפרעמישלאן לונדון נלב"ע כ"ב טבת תשע"ד	הנה"ח יחזקאל שדגא כהן הי"ו הנה"ח רפאל שטיין הי"ו בעלי מאפיית ויזניץ "היימישע חלות"	הנה"ח ישראל ד.ג. שטרן הי"ו הנה"ח זאב מנחם ברוס הי"ו בעלי "אולמי הכתר" ויזניץ
הרה"ח נח הייגר הי"ו לע"נ אביו הרה"ח אריה לייב ז"ל ב"ר שלום פרידל ז"ל נלב"ע כ"ד שבט תשס"ח	לע"נ הרה"ח לוי ב"ר משה ז"ל נלב"ע כ"א מנחם אב תשס"ה זוגתו מרת פערל ב"ר שלמה ע"ה נלב"ע ב' ניסן תשס"ז	לע"נ הרה"ח אברהם ב"ר ישראל שמעון ז"ל נלב"ע י"ג תמוז תש"מ זוגתו מרת גאלדא ב"ר מתתיהו ע"ה נלב"ע י"ט תשרי תשנ"ט	

הרה"ח ישראל (בר"י) ויזל הי"ו לע"נ אמו מרת רחל ב"ר ישראל ע"ה	התודה והברכה להנהלת 'איגוד מוסדות ויזניץ' בארה"ק על הסיוע לאיתור והקצאת משאבים	הרה"ג יעקב לבין שליט"א לע"נ אביו הרה"ח ישכר בעריש ב"ר יצחק יעקב ז"ל מנכ"ל מוסדותינו הקדושים
הרב יהושע העשיל כהן הי"ו הרה"ח אפרים פישל כהן הי"ו לרגל שמחת אירוסי הנכד - הבן הבה"ח שמואל אליעזר הי"ו למוז"ט ובשעטומ"צ	משתתפי "שמחת בית השואבה" בליל אושפיזא דמושה רעיא מהימנא בביהמ"ד 'צמח צדיק' ויזניץ אלעד	הרה"ח שלמה גרינברג הי"ו לע"נ אביו הרה"ח דוד ב"ר דן ז"ל
הרה"ג יוסף אהרן ויזניצר שליט"א הרה"ח אהרן גפנר הי"ו הר"ר מאיר ויזניצר הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכדה - הבת למוז"ט ובשעטומ"צ	הר"ר יחזקאל שרף הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן למוז"ט ובשעטומ"צ	הרה"ח ישראל וסרמן הי"ו לרגל שמחת היכנס הבן הב' יצחק ני"ו לעול התורה והמצוות

יו"ל ע"י
 הוועד להוצאת
 דברי אלקים חיים
מב"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה
 שיכון ויזניץ
 ת.ד. 4009 בני ברק
 טלפקס: 03-6749736
 ©
 כל הזכויות שמורות
 לתרומות והנצחות ניתן לפנות
 למשרדי הוועד או לפל' 054-8425796 עד יום ד' בצהריים
 נדפס באישור 'ועדת הוצאה לאור' שע"י בד"ץ דקהלתנו הק'

דברי אלקים חיים

ס"ג נח תשמ"ח

וחמדות עוה"ז, תכסוף רק להתענג אל ה', ויהא קדוש בכל עניניו, אף ענינים הארציים יהיו בדצקות ה', לעשות נחת רוח לצורא ית"ש. אבל לזה נדרש הכנה בששת ימי המעשה, לדבק מחשבתו בתורה מתוך יראה קדומה וקבלת עול מלכות שמים, כאמור אשר היראה קודמת לאהבה, וכמו שפירשתי זה כבר הכתוב (להלן ז, כד) ויגזרו המים על הארץ חמשים ומאת יום, מים רומז לתורה, כאמז"ל (מעניית ז). ד"ת נמשלו למים מה מים יורדין ממקום גבוה למקום נמוך אף ד"ת כן, המספר חמשים ומאת עה"כ הוא מס' מקו"ה הרומז לטהרה, מקוה טהרה לישראל (מדבאר פי"ח), האר"ץ בחשבון ז' פשוטה גימ' שב"ת קד"ש (אהצ"י), גם רומז לענינים הארציים הגשמיים, ויגזרו ה'מים על ה'ארץ הר"ת גימ' אלקי"ם, לימוד התורה בקדושה וטהרה יגזיר הדציקות וההתקשרות לאלקים יתברך בשבת קודש, ומרוב האהבה והמתיקות יתגבר ויתעלה על עניני הארציות, שלא להתגשם ולכוין בהם להנאת עצמו,

ויאמר ה' לנח צא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי נדיק לפני צדור הזה (ז, א). הנה כדי שיצוא האדם לקיים מצוות הצורא צ"ה באהבה והשתוקקות הנפש להשי"ת, בצמחון הלצ בחמימות והתלהבות האזרים, שאז המנוה נעשית כתיקונה, נדרש לעמול מקודם להשיג יראת השי"ת, ואח"כ יוכל להשיג אהבת השי"ת, שלצו יכסוף לאהבה את ה' בכל אשר ציוהו, וכמוצא צאור החיים הק' עה"פ (דברים ז, ה) ואהבת את ה' אלקיך, דאמר ואהבת בתוספת וא"ו להעיר לדבר הקודם לאהבה, ע"ד אמז"ל (זח"ג נו). אין אדם משיג גדר האהבה עד שתקדים צו היראה, והוא אומרו ואהבת, ועי"ז את ה', פי' שע"י האהבה אדם מתדבק בשי"ת.

שבת קודש היא מנוחת אהבה, סגולה נפלאה לקרב את האדם לאהוב את השי"ת, וכשהאדם עורך את יום השבת כדת באהבת ודצקות השי"ת, מלהיב את לבו, נפשו רוחו וגשמתו לקיים כל מצוה ממצוות ה' בדציקות, ואז ממילא תמאס נפשו בכל תאוות

ולשם זה נדרש הכנה צימות החול
 בלימוד התורה כראוי, וזהו צ"א נוטו'
 אלף צינה הרומז ללימוד התורה,
 כדאיתא במסכת שבת (קד.) שנכנסו
 דרדקי לביהמ"ד ואמרו א"צ אלף
 צינה, את"ה עהאזה"כ גימ' שמ"ע -
 קבלת עול מלכות שמים, צחי' יראה,
 יתחזק בלימוד התורה בקבלת עול
 מלכות שמים וציראת הצורא צ"ה, שאז
 חכמתו מתקימת (עי' אבות ג, ט).

ולא יסתפק בחינוך עצמו, אלא גם
 בחצרו אשר לא נגה עליו אור ה'
 יזריח אהבת הצורא צ"ה וחשקות ורצון
 ללימוד התורה הק', שזה החסד הגדול
 שיכול לעשות עמו, וכמוצן גם בצרכים
 גשמיים נדרש לעזור לחצירו, לספק לו
 מחסורו אשר יחסר לו, למען החיות
 את לבו הנדכא והנשצר, אצל עיקר
 החסד הוא החסד צרוחניות ללמדו
 דעת אמת, וזהו וכו"ל צית"ך עה"ת
 גימ' חי"ת חס"ד, אדני הצית יושתתו
 על חסד ולדקה, ויהא מלא חיות
 בעשיית חסד וטובה עם הזולת, לא
 לחיות רק לעצמו, וצפרט כשמדובר אל
 התצה, א"ל אתוון ק"ל, ועהאזה"כ
 גימ' ד"ל, התצ"ה גימ' צי"ת, כ"י
 את"ך גימ' ת"ן א' - אלופו של
 עולם, ראית"י עה"א גימ' תור"ה
 אהצ"ה עה"ת, אם חונך ה' בדעת
 וזכית אתה ללמוד תורה בחשק ואהבה,

ולעיל כתיב (ו, יט) והמים גזרו מאד
 מאד על הארץ, אשר למען ההתגזרות
 וההתאמנות בלימוד התורה הנמשלת
 למים וכנ"ל, להוסיף בשעורי תורה,
 וצפרט בלימוד התורה צרצים שמעלתו
 גדולה מאד, יש להתצונן צמוסר השכל
 אשר "מאד מאד על הארץ", יתצונן
 מה מאד מקריב את גופו וכחותיו כדי
 להשיג ענינים ארציים, לצבור קנייני
 עולם הזה, כל חושיו ומחשבותיו נתונים
 כיצד יקנה ענינים הארציים קנייני
 עוה"ו, ומכש"כ שנדרש להשתדל כן
 בלימוד התורה ואהבת השי"ת, שהם
 דברים הנלחיים.

ובזה אפ"ל הכתוב, ויאמ"ר
 עהאזה"כ גימ' נ"ר אהצ"ה, נ"ר נוטו'
 נ"פס ר"וח נ'שמה, נ"ר רומז למנוה
 עדה"כ (משלי ו, כג) נר מנוה, למען
 יתדבק האדם צנר"נ צאהבת השי"ת,
 צצחי' צאהבתה תשגה תמיד (משלי ה,
 יט), לקיים מנוה הצורא צ"ה מתוך
 הארה ואהבה זו, בהשגות גבוהות
 ורמות, ולא כמנוה אנשים מלומדה,
 הענה היא ה' לנת, נח רומז לשבת
 קודש יום מנוחה (תקו"ז תכ"א, נד:),
 יקדש את השבת קודש בהתקשרות
 לצורא צ"ה, לא כיום מנוחה גרידא,
 שבת היא מנוחת אהבה ונדבה, מסוגל
 לאהבת השי"ת, עי"ז יטע אהבת
 השי"ת בלב ובעצדו בלבב שלם.

בשבת קודש ויצואו להתקדש בכל ענייניהם.

ולזה נדרש צדו"ר גימ' רצ"י, להתקשר לרצי ומורה דרך שירהו כילד יחנך את בניו בדרך הטוב והישר, כי האדם מעצמו אינו יודע באיזה דרך ישכון אור ה', לא כאותם קצרי הדעת שחושבים שלזה יגיעו ממילא, כי יראת שמים אינה באה אלא ברוב עמל וגיעה, הו"ה גימ' טו"ב, ילמדנו כילד יחנך את בניו שיהיו צבחי' טוב לשמים וטוב לצריות, לעשות חסד עם חצריהם.

יעזרנו השי"ת שנוכל להתדבק בו באהבת התורה ואהבת הצריות, ובזכות אתערותא דעשיית חסד ולדקה, ישפיע לנו השי"ת חסדים ורחמים וישועה לכלל ולפרט - כי הפרט מאטרף לכלל - במדה כנגד מדה, חסד אייתי חסד, גם ע"י אהבת חצרים נמשך חסד, כי אז השי"ת בוחר בעמו ישראל, כמאמר זקה"ק התורת חיים זי"ע (בלקוטים) לפרש הבוחר בעמו ישראל באהבה, שהקב"ה בוחר בעמו ישראל כשהם באהבה וריעות, וזוה מפרש גם נוסח ברכת כהנים אשר קדשנו במלותיו ולונו לצרף את עמו ישראל באהבה, היינו את זה לזה לכהנים לצרף את עמו ישראל - באהבה, שמהא ציניהם אהבה ואחיה, ובזכות זה נזכה לצנין בית המקדש ולציאת גואל נדק במהרה צימינו אמן.

אל תעמוד מנגד בית חצירך, כשציתו דל - עני וריק מאלוקותו ית', התעמוד בשויון נפש ולא תתמוך בו, חלילה, נתון תתן לו והענק תעניק לו כל מחסורו, תעורר אותו ותחדיר בו אהבה ותשוקה ללימוד התורה, שירוך מעצמו ללימוד התורה ולא ינטרכו לכפותו להשתתף בשיעורי תורה, כי אתך ראיתי נדיק, נדי"ק גימ' נדק"ה עהא"ה"כ, זוהי הנדקה הגדולה שבנדקות המלמד דעת לעני בדעת (בני יששכר אדר מאמר ב, דרוש א), כי זוה מחייהו ועושה עמו טובה זוה וצבא.

וקיום נדקה וחסד הלזה יש לקיים בציתו שלו, לגמול טובה עם בניו וזרעו אחריו, לפני עה"א גימ' חס"ד בני"ם, והחסד הגדול שהאדם יכול לעשות עם בניו הוא שיחנכם בדרך הישר וירגילם מקטנותם לעשיית חסד ונדקה שלא יחיו רק לעצמם, ילהיב את לבם לאהבת הצורא צ"ה ואהבת חסד, כי א'ותך ר'אייתי ל'דיק הר"ת גימ' רח"ץ אהב"ה, ל'פני' צ'דור' ה'זה' הר"ת אתון הצ"ל והס"ת עה"כ גימ' ירא"ה, יחנך את הצנים מקטנותם למאוס בהצלי עוה"ז, ירחלם ויזככם מכל הצלי עוה"ז ותאותיו, להתייגע להשיג יראת השם, לעסוק בתורה מתוך יראה, ועל ידי שיכינו את עצמם בששת ימי המעשה בלימוד התורה ציראת שמים, יוכלו להשיג אהבת השי"ת

שיחת קודש בקידושא רבא

שב"ק בראשית תשמ"ט

היצר הרע מנסה להטות את לב האדם מעבודת ה' תמה ושלימה ע"י שמטריד את ראשו בחדשות מהעולם, מהנעשה והנשמע בכל קצוי תבל, מה אמר הלה ומה השיב לו רעהו, השכם בבוקר בקומו מיצועו, חלף שיעסוק בהכנה דרבה לעבודת התפילה יסיתנו לעיין בעיתונים, לשמוע חדשות מהכא ומהתם. אמנם, לא נברא ה'פארטאגס' להבלים הללו, אלא להרבות בתורה ותפילה. דכירנא חסידי קמאי שהשכימו קום כמה שעות לפני התפלה, ולאחר שטיהרו את עצמם במקוה טהרה עסקו כמה שעות בלימוד התורה הקדושה, בגמרא ותוספות, בלימוד ספרי מוסר וספרי חסידות, שפכו את לבם לפני השי"ת באמירת פרקי תהלים מיט טרערען אין די אויגען, ובודאי אין תימה שלאחר הכנה כזו התפללו בחמימות והתלהבות, באש להבה כירה רותחת, יצאו מגדרם עד שלא ידעו כלל מהנעשה סביבם, וכמבואר בשו"ע (סי' צח) היאך שיש להתפלל, 'חסידים

כי יצר לב האדם רע מנעוריו (ח, כא). ובמסורה, דין, ואידך 'טוב לגבר כי ישא עול מנעוריו' (איכה ג, כז). ומובא בספה"ק (ע"י דברי ישראל) לפרש כוונת המסורה, כי היצר הרע מושרש בלב האדם מנעוריו, ובשחר שנותיו הוא מנסה לפתותו להבלי העולם הזה, ולכן טוב לגבר שישא ויקבל על עצמו עול מלכות שמים ועבודת הבורא ב"ה מנעוריו, זה לעומת זה, להתחזק בעבודת הבורא ב"ה, ביראת שמים ובלמוד התורה הקדושה, כשהוא עדיין בשנות השחרות והבחורות, כדי שיוכל להתגבר על יצרו, כלה גרש יגרשנו מעמו. ובאופן אחר פירשו ד'מנעוריו' קאי אהשכמת הבוקר, שהיצר הרע עומד הכן בבוקר כשהאדם מתעורר משינתו להטרידו מעבודת בוראו ית"ש, ועל כן נדרש להתחזק ולהתגבר עליו ע"י שיקבל על עצמו עול מלכותו ית' תיכף ומיד בהשכמת הבוקר, וגופא בתר רישא גריר, שכל היום יהא שוה לטובה לעבודת הבורא ב"ה וקיום מצותיו, ע"כ.

ראשונים היו מתפללים ומכוונים בתפילתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות ולהתגברות כח השכלי עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה, חסידים ואנשי מעשה הללו לא פנו לשטויות העולם הזה, ועל כן היתה תפילתם בהתרוממות הנפש, בחיות והתלהבות ורשפי אש קודש. ברם אם לפני התפילה שומעים או קוראים חדשות מהנעשה והנשמע בעולם, מהיכן יקחו חיות והתלהבות בתפילה, ושוב אין פלא שיושבים בשעת התפילה בניחותא, הטלית מופשלת על הכתפים ומפעם לפעם מביטים בשעון לידע מתי כבר תיגמר התפילה. 'קלי אתה אשחרך' (תהלים סג, ב), אם בבוקר ובשחר יתדבק האדם בהבורא ית', אזי, 'צמאה לך נפשי', תצמא נפשו לאלקים יתברך.

האיש המשכיל יודע תמיד שעדיין לא השלים את חובותיו כלפי בוראו כראוי, גם בסיימו את תפילתו אינו מדמה בנפשו שתפילתו היתה כדבעי למהוי, לעומת זאת, למגינת לב, רואים אנשים כאלו שבסיום תפילתם פונים אל ביתם כשטליתם תחת בית שחיים ורוחם טובה עליהם, 'הלא כבר התפללתי היום' נמים הם, ברם הלזה

תיקרא תפילה? הלא בהנחת טו"ת ואמירת תיבות התפילה גרידא עדיין לא יוצאים ידי חובת תפילה, האיש הלזה רחוק עדיין מרחק רב מהשגה בערך התפילה.

וגלל זה נדרש לכתת רגליו אל הצדיק שיורנו דרך ה' תמה ושלמה, יאלפנו עבודת התפילה מהי, לא כאלו הבאים אל הצדיק עבור דברים גשמיים גרידא, כמובא בספה"ק 'אהבת שלום' מזקיה"ק זי"ע, לפרש הכ' (שמות יח, טז) 'כי יהיה להם דבר בא אלי וגו', דהנה ישנם בני אדם אשר אינם נוסעים אל הצדיק כי אם בהזדמן להם איזה סיבה ועילה, והיינו כשיש ביניהם דברי ריבות וצריכים לפשר ולהשוות עצמם, אזי נוסעים אל הצדיק בכדי שיפשר ביניהם, או שנוסעים להצדיק עבור פרנסה או רפואה וכיוצא בזה, אבל יראת ה' נשכח מלוח לבם, וזה שאמר משה רעיא מהימנא, 'כי יהיה להם דבר', פי' כשיש להם דבר הנוגע לצרכם, אזי 'בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו', דהיינו הנני עושה להם המשפט שישנו בין איש ובין רעהו, אבל עיקר כוונתי הוא, להודיע להם אגב כך 'את חוקי האלקים ואת תורתיו' היינו עבודת ה', וכן הוא בכל דור ודור, בכל צדיק וצדיק שהוא

בבחינת משה, כי אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא (תיקו"ז קיב.). עוד מביא שם בביאור הכתוב, דהנה ישנם בני אדם שהם נחשבים בעיני עצמם ברום המעלה והחשיבות ונדמה להם שהם עובדי ה' באמת, ועדיין הם רחוקים מן האמת כרחוק מזרח ממערב ואין להם יראת ה', ובעבור זה צריכים לבוא אל הצדיק ולראות האמת, וזהו 'כי יהיה להם דבר' פי' כשהם נחשבים בעיני עצמם דבר חשוב, 'בא אלי', צריכים הם לבוא אלי, 'והודעת' את חוקי האלקים', הנני מודיע להם שעדיין לא התחילו לעבוד את השי"ת כלל, ורואים שפלותן באמת, ע"כ.

עבודת הצדיקים הוא לרומם את אנשי דורם במעלות עבודת ה' תמה ושלמה, להנחותם הדרך אשר ילכו בה והמעשה אשר יעשון, ובפרט להודיעם היאך יחנכו את זרעם אחריהם ואת הדורות הבאים בדרך הנכונה, בקדושה וטהרה, ולאלו בתי חינוך יספחו את ילדיהם, ולצד זה גם ישפיעו להם צרכיהם הגשמיים שלא יחסר להם מאומה. על ההורים לידע שאין להם להורות לעצמם היאך לחנך את צאצאיהם, כי אם לבוא אל המורה דרך לשאול בעצתו ולציית אליו, ואל יחפוז

להוכיח למורה דרכו שהצדק עמו, שפֿאר זיך נישט מיט איהם, דינג זיך נישט מיט איהם, כי בנפשך הדבר. ישנם הורים שמתווכחים וטוענים לעומתי ששלחו את בניהם לשיבה הגונה, וגם שם גדלים פירות טובים, בנים הגונים. לאלו אמרתי, אינני מתווכח אם הישיבה הלזו מגדלת פירות טובים או לא, ברם שאלה נוקבת לי אליכם, האם אמנם אין מקום יותר טוב ויותר נכון הימנו, הרי בדברים חומריים לא תתפשרו עבור בניכם בפחות מן המיטב והמובחר ביותר, ומדוע במצוות החינוך הנכם מסתפקים במועט. גם, הלא כעבור ימים ושנים בהגיעכם לגבורות תתרעמו על עצמכם ותתחרטו על אשר לא שמעתם בקולי, שהרי רק את טובתכם הנני חפץ כעת. ולצערי אכן כך הסתיימו וויכוחים אלו, עוד לפני שעברו ימים ושנים כבר נהפכים לבבם בקרבם ובאים לתנות צערם על צאצאיהם שהשחיתו את דרכם, ובחפצם לרוות מהם 'ידיש נחת' באים לבקש ברכת'י, ברם אז כבר אֶחרו המועד, וכבר אי אפשר להחזיר הגלגל אחורנית, וחבל מאד שלא שמו זאת אל לבם כשצאצאיהם היו רכים בשנים והיו יכולים לספחם לבתי חינוך מובחרים למען ייטב להם בזה ובבא.

משולחן גבוה

פנינים יקרים והדרכות מאירות לאברכי הכוללים

- א -

צריך שהלימוד יהיה בדביקות הבורא ב"ה, כי הרבה סייעתא דשמיא צריך שלא יטעה בדבר הלכה ח"ו, ורק הלומד תורה ביראת ה' צרופה יזכה לכך, כי תורתנו - **תורת אמת** היא, וה' **אלקים אמת** - תורה בדביקות הבורא. וזהו **אנכי** נתן לפניכם היום **ברכה**, הברכה היא כשהיא משולבת ב'אנכי ה' אלקיך'...

(ג' תשרי תשמ"ו, כנס עסקנים ומעמד כבוד התורה לאברכי הכולל שנבחנו על טוש"ע יו"ד ח"ב)

תורה הקדושה

כל תכלית קבלת התורה היא להיות מצווה ועושה ולעמול ללחום את מלחמת היצר (עי' ישועות יעקב או"ח סו"ס תצ"ד). ומהי משמעות 'עמל' זה? **לעמול בתורה, היינו לזכך את כל האיברים ולכפות את היצר הרע ע"י התורה הק', ואם אמנם הלימוד הוא בהתמדה, אך צריך גם שתהא העבודה במסכת מדות באותה מדה. לעבוד על המידות, לקדשם ולטהרם, כל אחד**

אורייתא בדחילו ורחימו

משה רבינו ע"ה אומר: **"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה" וגו', "את הברכה אשר תשמעו"** (דברים יא, כו-כז). ראה אנכי נתן הס"ת גימ' **אדנ"י**, בחרו נא בברכה - היינו בתורה - כזו המושלבת בעבודת השי"ת. אין די בתורה לבד...

"ראה אנכי נתן לפניכם" - הנני מעמיד לפניכם את אברכי הכולל אשר עמלו ויגעו עד שזכו ורכשו בקיאות גם ביו"ד ח"ב, עם הפרי מגדים החוות דעת וכדו', אין זה מהדברים הקלים...

סמיכה משמעה ללמוד מהחל - טור ובית יוסף - ועד כלה, עם פירושי גדולי האחרונים, ולא שירמה וישלה את עצמו לומר ולחשוב גדול בתורה אני, ובאמת את ההילכתא עצמה אינו יודע על בוריה, ומה גם שתורה היא ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים, גם כדי לזכות לפסוק הלכה לאמיתה של תורה

כסף וזורקו לים, הכסף כבר בידך, **מדוע לא תשמרהו?...** והלא כך שנינו במשנה (אבות ג, ח): "כל השוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו, שנא' רק השמר לך ושמור נפשך פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו, ת"ל ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך, הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסיח מלבו". ופירש הרע"ב: **"בשביל שלא חזר עליה מעלין עליו כאילו מתחייב בנפשו"**. הרי שעיקר הכל הוא החזרה על הלימוד, ומי שאינו חוזר הריהו ממילא **משכיח** את דברי התורה מלבו, ח"ו.

(שם, ובכולל בארה"ב - אד"א תשנ"ב)

מתוך שלא לשמה...

בזמננו הוקמו 'כוללים' בהם מחזיקים ידי לומדי תורה, והגם שהוא לכאורה פגם בשלמות המעשה, כי הרי לומד על מנת לקבל פרס, אך כבר אמרו חז"ל (פסחים נג:): **"לעולם ילמד אדם שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה"**. הגם שתכלית הלימוד צריכה להיות לשמה, ברם, רבותינו הקדושים

לפי דרגתו, ובפרט באותה מדה בה הוא מרגיש נטיה מיוחדת לרע - ולב יודע מרת נפשו...

כולל גימ' אלקים - זהו יסוד הלימוד בכלל, **להגיע לדביקות אלקים ית"ש!** והרי העצה הראשונה שנתנו חז"ל (ברכות ה.) כנגד היצר הרע היא **"יעסוק בתורה"**. ילמד תורה' לא נאמר אלא **"יעסוק בתורה"** דייקא, היינו שיעסוק בכל כוחו בתורה, **שכל רמ"ח איבריו יהיו משועבדים לתוה"ק**.

(לאברכי הכולל בעיה"ק ירושלים, י' סיון תנש"א)

ושנתם

תקוותי איתנה שתשכילו להבין את דברי ותעלו מעלה מעלה, לגדול לתלמידי חכמים, זיכרו היטב **שהעיקר בלימוד הוא החזרה**. ישנם רבים הלומדים בכל יום את הדף היומי, אך אינם חוזרים על לימודם וכאשר שואלים אותם מה נאמר בדף פלוני במסכת שבת, לדוגמא, אינם זוכרים מאומה, כי הם כבר אוחזים במסכת פסחים. אולם בד"כ גם במסכת אותה הם לומדים, אין הם זוכרים, משום שאינם חוזרים, ולמה הם דומים **לאותו סוחר המרויח**

רב על מה אבדה הארץ וכו', **על**
שלא בירכו בתורה תחילה', וז"ל
 בתו"ד: "ונראה דכוונתו ית' מעולם
 היתה שנהיה עוסקים בתורה
כדי שתתעצם נשמתנו בעצמיות
ורוחניות וקדושת מקור מוצא
התורה, ולכן נתן הקב"ה תורת
 אמת לישראל במתנה שלא
 תשתכח מאתנו כדי שתתדבק
 נשמתנו וגופנו - רמ"ח האברים
 ושס"ה הגידים ברמ"ח מצוות
 עשה ושס"ה לא תעשה שבתורה",
 עיי"ש.

ישנם כאלו **שחושבים לצאת**
ידי חובת לימוד התורה בעצם
בואם לביהמ"ד, ובשפתיו כבדונו
 ולבם בל אתם, אך עליהם לדעת
 כי אין בכך ולא כלום. בבואו
 לביהמ"ד צריך **שכל מוחו ולבו יהיו**
בביהמ"ד, ומסורים ללימוד התורה
 הק', ואז יזכה לדביקות השי"ת על
 ידי התורה.

(לאברכי הכולל, טבת תשמ"א)

הבינו שכאן נלחם היצה"ר בכל
 כחו ואינו מניח ללמוד את התורה
 הק' לשמה, לזאת העצה היעוצה
 היא להתחיל שלא לשמה, עם פניות,
 להערים על היצה"ר לבל יפריענו,
 ואח"כ, כשכבר יטעם מנועם
 מתיקותה וטובה של התוה"ק -
 מתוך שלא לשמה יבוא לשמה.

הכולל נמצא ממש סמוך אלי,
 וכמה פעמים נכנסתי לראות את
 האברכים בלימודם, וממש החייתי
 את נפשי עם הלימוד 'שלא לשמה'...
 לומדים בפלפול ובדיבוק חברים,
בריתחא דאורייתא, זה מותיב וזה
 מפרק, זה מחדש וחברו מנסה
 להפריכו. **בריות גופא מתווספת בי**
למראה אברכים המתמסרים
ללימוד התורה בעיון ובפלפול!

(כנס למען כולל 'מנחת חינוך',

פסח שני תשנ"ד)

ברכו בתורה תחילה

יעוין נא בדברי **הב"ח** (או"ח סי'
 מ"ז) בפירוש דברי רב יהודה אמר

ובכתבי הקודש נאמר

מכתבי קודש
ובהם הדרכות ישרות ולקה טוב

דברי חיזוק וברכה להבורת אברכים עובדי השי"ת

ב"ה, יום ליל ששי כ"ה מנחם אב תש"מ לפ"ק
לסדר 'למען ייטב לך ולבניך אחריו' כי תעשה הישר בעיני ד'
פה דאוואס שבשווייץ יצ"ו

החיים, הברכה, השלום וכל טוב
אל האברכים החשובים והיקרים
המאוגדים בחבורה אחת לעשות רצון אבינו שבשמים
והחוסים בצילא דמהימנותא דכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א
קרית ויזניץ בני ברק
אחדשה"ט באה"ר

מכתבכם החשוב המפרט בפרטות אודות עניני החבורה ותקנותי' וכו' בצירוף הפתקא והפ"נ הגיעו לנכון
לידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

וכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א נהנה מאד לשמוע שהנכם משתדלים ומתחזקים לעשות ולקיים את אשר
קבלתם על עצמיכם בכל הענינים, ובפרט שאף אחד מכם לא חסר בשיעור הקבוע ברבים, ומתאספים בצוותא
בלילי שב"ק עם כל שאר אנ"ש לזמר שירות ותשבחות ולשמוע ד"ת בדביקות עילאית וכמו"כ על כל הענינים,
והאציל עליכם מברכות קדשו שתזכו להתחזק ביתר התחזקות ולהשפיע על כל אחד ואחד מבני החבורה
שיקיים במלואה את כל התקנות בלי שום התחמקות, ועי"ז תזכו להתעלות ביתר שאת ועוז בתפלה, בלימוד
התורה והשגות בעבודת השי"ת בדרך החסידות, ותזכו כלכם לשפע ברכה והצלחה ולנחת ולתענוג מכל יו"ח
ולפקידה במהרה לאלו שעדיין לא זכו לזש"ק, בהרחבת הדעת ושמחה דקדושה ונזכה לשמוע ממכם תמיד אך
ורק בשו"ט.

הכותב בפקודת הקודש
צבי כץ

אהוביי תלמידי היקרים שיחי

מאד מאד נהניתי ממכתבכם שבו הנכם מודיעים לי מכל התקנות של החברה והתנהגותם בעניני התקנות,
אשריכם וטוב לכם שיש לכם שאיפה והשגה לעלות מעלה מעלה בתורה וחסידות בקדושה וטהרה בדביקות
השי"ת וזה נותן לי עידוד וחיזוק במדה גדולה אשר ישנם אברכים יקרים מאוגדים בחבורה אחת באהבה ואחו'
וריעות ומסייעים אחד לחבירו ברוחניות וגשמיות ומחזקים זה את זה בתורה ועבודת השי"ת בתיקון המדות.
הנני מברך אתכם מעומק לבבי אשר ה' הטוב יעזור לכם ויהא לכם סייעתא דשמיא בכל צעד ושעל ברוחניות
וגשמיות ותזכו לעלות מעלה מעלה ולעבוד את השי"ת בשמחה רבא וברצון הלב באהבה ויראה ואזכה לשמוע
מכם אך טוב כל הימים אכי"ר.

כ"ד אוהבכם בלו"נ ומצפה לישועת כלל ישראל בב"א

הק' משה יהושע בהה"צ מוהרח"מ זצללה"ה